

Spm. nr. US 7**Frank Dahlgaard (UP):**

Til socialministerens område hører jo det kære område med børnene, børns tarv, børns muligheder for i Danmark at leve et trygt og godt liv, og det er i den forbindelse, jeg vil stille socialministeren spørgsmålet om, hvad han vil gøre inden for regeringen for at stoppe pædofile overgreb på børn, når man kan læse i landets aviser, at socialarbejdere her i Danmark ved institutionerne betegner Danmark som et paradys som pædofile. Så mit spørgsmål til ministeren er, om ikke det skal være et paradys for børnene.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Vi var jo nogle, der havde lejlighed til at se tv i går aftes og har haft lejlighed til at følge debatten omkring pædofile, og lad mig indledningsvis sige, at det kan der ikke tages afstand nok fra. Det er ikke behageligt, nogle af de ting, man hører på det her område.

Regeringen har også været optaget af at prøve at lave en samlet indsats, og faktisk er der, så vidt jeg husker, for ikke særlig lang tid siden kommet en embedsmandsrapport om hele området, som nu også er undervejs i politisk behandling.

Så det, jeg synes der er at sige til det, er, at både når det gælder offentlige institutioner, og også når det gælder bredt i forhold til fritidslivet, ja, så er det utrolig vigtigt, at indgangsvinklen er, at vi beskytter børnene, og det er så den indgangsvinkel, som jeg har til det.

Jeg kan ikke svare mere præcist på det meget overordnede spørgsmål, som hr. Frank Dahlgaard stillede.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak for svaret, som jo selvfølgelig er godt, men spørgsmålet er, om det er godt nok, når danske socialarbejdere siger: Danmark er et paradys for pædofile, når en socialrådgiver fra England, som vi kunne læse om i Berlingske Tidende i søndags, siger, og jeg citerer: »For en udlænding er den danske virkelighed på det her område simpelt hen ubegribelig. Danmark er normalt et foregangsland. Jeg forstår ikke, at man svigter så voldsomt, når det kommer til børnene.« Det siger denne engelske socialarbejder.

Derfor er spørgsmålet direkte til socialministeren, som har børnene under sit område: Hvad vil socialministeren gøre? Vil socialmini-

steren tage kontakt til justitsministeren og til undervisningsministeren?

Den sidstnævnte minister er blevet spurgt af mig helt tilbage i begyndelsen af 1998 om det her, fordi der var en person, en 25-årig person, der spredte børnepornografi på nettet fra Vordingborg Seminarium. Han blev dømt, og han blev bortvist, og så prøvede jeg at følge sagen op, om manden i dag har færdiggjort sin uddannelse og underviser i den danske folkeskole og har med børn og unge at gøre. Og jeg fik en sludder for en sladder, for regeringens undervisningsminister gider ikke forfølge den sag.

Spørgsmålet er: Gider socialministeren nu?

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er fuldstændig urimeligt, når hr. Frank Dahlgaard får det til at fremstå, som om regeringen nærmest er ligeglad med det her dybt alvorlige område, for det er regeringen under ingen omstændigheder.

Jeg har bemærket de meget præcise meldinger, der jo også er kommet i kølvandet af gårsdagens debat f.eks. fra justitsministeren. Og det, jeg gerne vil sige til hr. Frank Dahlgaard, er: Der er lavet et større embedsmandsarbejde, som afdækker hele begrebet omkring seksuelt misbrug af børn. Det kom her for ikke så forfærdelig lang tid siden – jeg vil ikke lige hænges op på, om det er uger eller det er dage siden – det er undervejs i den politiske proces. Indgangsvinklen for regeringen er, at vi skal gøre alt, hvad der er muligt, for at børn kan være trygge.

Og så synes jeg, at det er lidt urimeligt, at man tager en vel mere eller mindre tilfældig engelsk udtalelse og paralleliserer det til her i Folketinget at sige, at Danmark er et paradys for pædofile. Det er ikke og skal under ingen omstændigheder være korrekt.

Frank Dahlgaard (UP):

Nej, men spørgsmålet er jo, om ikke det er korrekt, og der er altså både danske socialarbejdere og en engelsk socialrådgiver, som oplever det på den her måde og tager sig til hovedet over det.

Jeg har jo været inde på den her sag før. Men altså før fjernsynet kommer på, er der jo ingen, der gider gøre noget her i Folketinget; det er jo forfærdeligt, man skal rundt omkring pressen hver gang, men nu har der været en fjernsynsudsendelse, så endelig er følelserne kommet i kog, og så kan det være, at der sker noget.